

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudcem Mgr. Bc. Zdeňkem Piskačem ve věci

žalobce: **FINDIGO služby s. r. o.**, IČO 01497316
sídlem Fügnerovo náměstí 1808/3, 120 00 Praha 2 – Nové Město
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Dittrichem, Ph.D.
sídlem Vinohradská 1597/174, 130 00 Praha – Vinohrady

proti
žalovanému: [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]

o zaplacení 12.000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 12.000 Kč spolu se zákonnými úroky z prodlení ve výši 9 % ročně z částky 12.000 Kč od 16. 7. 2018 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal vydání rozhodnutí, jímž by soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 12.000 Kč spolu se zákonnými úroky z prodlení ve výši 9 % ročně z částky 12.000 Kč od 16. 7. 2018 do zaplacení – to vše z titulu „*Smlouvy o revolvingovém úvěru*“, kterou údajně uzavřel právní předchůdce žalobce, tj. Ferratum Bank p. l. c., se žalovanou dne 16. 4. 2018 (v elektronické podobě), na základě které právní předchůdce žalobce poskytl žalovanému úvěr ve výši 12.000 Kč. Žalovaný úvěr vyčerpal, avšak řádně a včas jej nesplácel v dohodnutých splátkách a proto právní předchůdce žalobce od smlouvy odstoupil, pohledávku zesplatnil ke dni

15. 7. 2018. Dlužná částka ve výši 12.000 Kč byla dle žaloby tvořena následujícími položkami: jistinou 12.000 Kč.

2. Podle § 1879 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku: „Věřitel může celou pohledávku nebo její část postoupit smlouvou jako postupitel i bez souhlasu dlužníka jiné osobě (postupníkovi).“. Podle § 1880 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku: „Postoupením pohledávky nabývá postupník také její příslušenství a práva s pohledávkou spojená, včetně jejího zajištění.“. Postoupení pohledávky z původního věřitele na žalobce a tím i právní nástupnictví žalobce měl soud za prokázané následujícími listinami: *Smlouva o postoupení pohledávek ze dne 27. 12. 2019 + Přílohy, Seznam postoupených pohledávek – s uvedenou pohledávkou za žalovaným*. Tím měl soud za prokázanou aktivní věcnou legitimaci žalobce – tzn., že žalobci svědčí práva z postoupené pohledávky.
3. Žalovaný se k věci nevyjádřil a svoji neúčast u ústního jednání soudu neomluvil.
4. Skutkový stav, který byl podrobněji popsán v odstavci prvním odůvodnění tohoto rozsudku, byl v řízení zjištěn z důkazů listinných:

Odpovědi banky Air Bank a. s. doručené soudu dne 25. 6. 2021, měl soud za prokázané, že účet č. [REDAKCE] patřil žalovanému (na čl. 22) + **Výpisem z běžného účtu žalovaného**, měl soud za prokázanou platbu od právního předchůdce žalobce žalovanému ve výši 12.000 Kč dne 16. 4. 2018 (na čl. 23)

Smlouvou o revolvingovém úvěru ze dne 16. 4. 2018, která nebyla podepsána žalovaným, respektive ani jedním z účastníků tvrzeného právního jednání, neměl soud za prokázané, že by tuto smlouvu uzavřel skutečně žalovaný a proto soud nepovažuje za potřebné se zněním smlouvy vůbec zabývat.

Listinou nazvanou: „Loan application in info“ ze dne 16. 4. 2018 znějící na částku 12.000 Kč měl soud za prokázané číslo účtu žalovaného [REDAKCE], ale vzhledem k tomu, že jde o interní doklad právního předchůdce žalobce, žádné další skutečnosti touto listinou prokázány nebyly.

3 kusy listiny nazvané: „Platební informace – výpis z účtu“ měl soud za prokázané pouze ve spojení se soudem opatřenou **Odpovědi banky Air Bank a. s. doručené soudu dne 25. 6. 2021**, že žalovaný čerpal žalovanou jistinu ve výši 12.000 Kč s tím, že do data splatnosti 15. 7. 2018 žalovaný z této částky ničeho právnímu předchůdci žalobce nevrátil.

Obchodními podmínkami společnosti Ferratum bank p. l. c. měl soud za prokázané znění těchto podmínek, avšak soud nemá za prokázané, že by se s nimi žalovaný jakkoliv seznámil.

Standardními informacemi o spotřebitelském úvěru měl soud za prokázané znění těchto informací, avšak soud nemá za prokázané, že by se s nimi žalovaný jakkoliv seznámil.

Podacím lístkem ze dne 16. 6. 2020 – není tu však žádná listina, ke které by tento podací lístek patřil, nemá soud za prokázané, co touto zásilkou bylo žalovanému doručováno, zda se jednalo o oznámení o postoupení pohledávky nebo nějakou jinou listinu.
5. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru o skutkovém stavu, kdy soud měl za prokázané pouze to, že na účet žalovaného č. [REDAKCE] byla poskytnuta částka **12.000 Kč**, a to převodem na tento účet dne **8. 9. 2016 údajně** na základě výše uvedené smlouvy o úvěru. Soud používá slovo *údajně* z toho důvodu, že soud nemá najisto postaveno, že tuto smlouvu o úvěru uzavřel se žalobcem, resp. s právním předchůdcem žalobce, skutečně žalovaný, neboť přístupové údaje k účtu mohly být zneužity třetí osobou, jak už se s tím soud ve své praxi opakovaně setkává, například osobou, která s majitelem účtu žije ve stejné domácnosti, stejně tak mohou být zneužity další doklady, jako je občanský průkaz a rodný list a jak tomu mohlo být i v tomto posuzovaném případě. Smlouva o úvěru nebyla žalovaným podepsána a soud tak neměl za prokázaný ani obsah smlouvy, se kterým žalovaný *údajně* souhlasil, to že žalobce tvrdil, že žalovaný podepsal smlouvu elektronicky, nepovažuje soud za prokázání toho, zda tento úkon, resp. právní jednání žalovaný skutečně učinil. Soud tak nemá najisto postavené ani to, že žadatelem o úvěr byl skutečně žalovaný a najisto postavené měl pouze, že částka **12.000 Kč** došla

na účet, který byl veden na jméno žalovaného, to znamená, že žalovaný byl prokazatelně majitelem uvedeného účtu č. [REDAKCE] dne **8. 9. 2016**, jak soudu na dotaz sdělila **Air Bank a. s.** ve své odpovědi na výzvu soudu došlo soudu dne **25. 6. 2021** (na čl. 22 – 23 spisu). Jinak řečeno, není jisté, s kým byla smlouva o úvěru uzavřena, ale pouze to, komu byla vyplacena částka **12.000 Kč**. Soud tak žalobci přiznal podle dále uvedených právních norem pouze jistinu dluhu ve výši **12.000 Kč** a z ní zákonné úroky z prodlení ve výši **9 %** ročně ve výši, z částek a za období jak jsou uvedeny ve výroku I. tohoto rozsudku. Částku **12.000 Kč** soud žalobci přiznal nikoliv z titulu smlouvy o úvěru, ale z titulu bezdůvodného obohacení na straně žalovaného.

6. Hmotně právní posouzení věci spočívalo v ustanovení § 2991 až § 3005 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“) o bezdůvodném obohacení, kdy podle § 2991 odst. 1 o. z. platí, že: *„Kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil.“*. Podle § 2991 odst. 2 o. z., platí, že *„Bez důvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám.“*

Právní posouzení věci ohledně úroků z prodlení spočívalo v ustanovení § 1970 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku dle kterého: *„Po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujedná-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená.“* ve spojení s ust. § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., ve znění účinném k prvnímu dni prodlení s plněním peněžitého dluhu dle kterého: *„Výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů.“* Výše repo sazby je soudu známa z jeho činnosti. V této sazbě (dané shora uvedeným prováděcím předpisem) tedy soud uložil **žalovanému** povinnost zaplatit žalobci úroky z prodlení.

V další části rozsudku v odstavcích 7. až 15. se soud podrobněji vyjádří ke smlouvám, k jejichž uzavření došlo s využitím prostředků komunikace na dálku:

7. Z ust. § 104 zák. č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále jen *zák. o spotřebitelském úvěru*) vyplývá, že *smlouva o spotřebitelském úvěru vyžaduje písemnou formu a musí obsahovat informace podle § 106 až 108 a § 109 odst. 1 uvedené jasným, výstižným a zřetelným způsobem. Nesplnění této povinnosti nebo písemné formy nemá za následek neuzavření nebo neplatnost smlouvy.*
8. Podle ust. § 561 odst. 1 o. z. *se k platnosti právního jednání učiněného v písemné formě vyžaduje podpis jednajících. Podpis může být nahrazen mechanickými prostředky tam, kde je to obvyklé. Jiný právní předpis stanoví, jak lze při právním jednání učiněném elektronickými prostředky písemnost elektronicky podepsat.*
9. Podle ust. § 562 odst. 1 o. z. *je písemná forma zachována i při právním jednání učiněném elektronickými nebo jinými technickými prostředky umožňujícími zachycení jeho obsahu a určení jednajících osob.*
10. Podle čl. 3 bodu 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (dále jen *eIDAS*), *se elektronickým podpisem rozumí data v elektronické podobě, která jsou připojena k jiným datům v elektronické podobě nebo jsou s nimi logicky spojena, a která podepisující osoba používá k podepsání.*
11. Podle čl. 25 bod 1 *eIDAS elektronickému podpisu nesmějí být upírány právní účinky a nesmí být odmítnán jako důkaz v soudním a správním řízení pouze z toho důvodu, že má elektronickou podobu nebo že nespĺňuje požadavky na kvalifikované elektronické podpisy.*
12. Soud se zabýval otázkou, zda dokument v elektronické podobě, v němž je zachycen obsah spotřebitelské smlouvy ze dne 16. 4. 2018 a v němž je uvedeno, že: *„Tato Smlouva nabývá platnosti*

a účinnosti okamžikem jejího podpisu oběma Smluvními stranami.“ Přičemž na Smlouvě chybí jakýkoliv podpis a to i odkazem například na SMS kód a podobně nahrazující fyzický podpis žalovaného.

13. Jak vyplývá ze shora cit. ust. § 562 odst. 1 o. z., jakož i z požadavků na právní jednání obecně, musí být při právním jednání učiněném elektronickými prostředky možné jednoznačné určení jednající osoby. Soud je přesvědčen, že v posuzovaném případě způsob vedení jednání o uzavření smlouvy o spotřebitelském úvěru neumožňoval jednoznačné určení osoby jednající jako žadatel o úvěr. Právní předchůdce žalobce neměl při uzavírání smlouvy k dispozici fotokopii občanského průkazu žalovaného ani fotokopii jiných dokumentů. Na základě těchto údajů zaslal na telefonní číslo uvedené v žádosti o úvěr, o němž však nebylo (a dosud není) zřejmé, zda patří žalovanému, SMS v rozhodnutí úvěrujícího o poskytnutí úvěru, čímž byla dle tvrzení žalobce smlouva o úvěru uzavřena. Dle názoru soudu, nelze jednoznačně uzavřít, že osobou, která smlouvu o úvěru údajně elektronicky uzavřela, byl právě žalovaný. Při uzavření předmětné smlouvy pomocí elektronických prostředků komunikace na dálku tedy nebylo možno jednoznačně identifikovat osobu žadatele o úvěr. Na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že bylo soudem dodatečně, až v průběhu soudního řízení dotazem na příslušnou banku (viz v podrobnostech výše), zjištěno, že žadatelem uvedené číslo bankovního účtu označuje účet vedený bankou pro žalovaného. Vliv na toto zjištění nemá ani skutečnost, že žalovaný byl v průběhu řízení nečinný.
14. Dále je soud přesvědčen, že odeslání žádosti o úvěr osobou jednající s právním předchůdcem žalobce při sjednávání smlouvy o spotřebitelském úvěru nemá ani náležitosti prostého elektronického podpisu ve smyslu čl. 3 bodu 10 eIDAS. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že aby bylo možno data v elektronické podobě považovat za elektronický podpis, musí být nejen připojena k jiným datům v elektronické podobě (či s nimi být logicky spojena), ale zároveň se musí jednat o data, která jednající osoba používá k podepsání. Pouhá skutečnost, že určitá data, např. autorizační kód, jsou připojena k elektronické zprávě, nemůže vést k závěru, že taková data podepisující osoba (obvykle) používá k podepsání. Proto nelze autorizační kód a tím méně prosté odeslání elektronické žádosti o úvěr považovat ani za prostý elektronický podpis. Prostým elektronickým podpisem může být např. biometrický podpis, tedy elektronicky zachycený obraz vlastnoručního podpisu jednající osoby.
15. Soud je tak přesvědčen, že v daném případě nedošlo k uzavření smlouvy o spotřebitelském úvěru, neboť elektronické prostředky použité právním předchůdcem žalobce při sjednávání smlouvy neumožňovaly určení jednající osoby, a to ani na základě elektronického podpisu.
16. O lhůtě k plnění rozhodl soud podle § 160 odst. 1 o. s. ř. tak, že stanovené povinnosti uložil splnit ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, soud takto rozhodl vzhledem k tomu, že neshledal podmínky pro stanovení lhůty delší.
17. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 142a odst. 1 o. s. ř. podle kterého platí, že: *„Žalobce, který měl úspěch v řízení o splnění povinnosti, má právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému, jen jestliže žalovanému ve lhůtě nejméně 7 dnů před podáním návrhu na zahájení řízení zaslal na adresu pro doručování, případně na poslední známou adresu výzvu k plnění.“* Žalobce soudu žádným způsobem nedoložil, a tudíž neprokázal, že nejméně 7 dnů před podáním návrhu na zahájení řízení (žaloby) zaslal na adresu pro doručování, případně na poslední známou adresu výzvu k plnění žalovanému. Vzhledem k výše uvedenému rozhodl soud tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, lze se jeho splnění domáhat návrhem na nucený výkon rozhodnutí dle příslušných ustanovení občanského soudního řádu nebo řádu exekučního, zák. č. 120/2001 Sb.

Most 7. září 2021

Mgr. Bc. Zdeněk Piskač v. r.
samosoudce